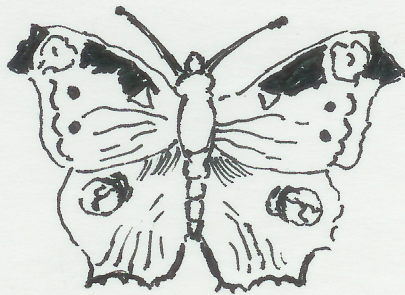

Accoord
in lijn en woord

Gedichten: Ruud van der Heijden

Ik denk en droom en dicht;
't Zijn alléén maar woorders
Van niet zó veel gewicht.
Over dingen, die me
stoorden.

Ik kijk 'n beetje rond
En richt daarop mijn
leven.
Nooit maak ik het té bont.
Maar ik zeg 't toch
maar even!

Nog kleine klompjes
droeg ik...
'n lange korte broek,
En durfde nog niet
verder,
dan ongeveer de hoek.
De wereld leek...
oneindig-
en ik, ik was zo klein.
Ik droomde koene
daden...
Als ik eens groot zou zijn!

En nou ben ik volwassen...
'n Kerel als 'n boom...
'k Heb alles al bekeken;
en, weet je wâ'k nou droom?
Ik droom van kleine klompjes
en van de eerste klas.
Ik denk met stille weemoed,
hoe goed het toen toch was!

De bliksem flitst,
de donder rolt,
Het is alsof 'n paard daar holt.

De regen gutst,
de wind die raast
Of hij me van de sokken blaast

De hagel striemt
m'n arm gezicht
De bliksem bitst z'n valse licht.

Er helpt je dan
Geén non-de-ju
Geen schietgebed of paraplu

'n Nacht, toen Adam lekker
lag te slapen,
werd Eva uit 'n rib van
hem geschapen.

Hij sprak : „Voor zo iets schoons
dank ik U zeer -
en ik heb nog veel meer ribben,
Lieve Heer !”

Dank voor de bergen;
dank voor de dalen.

Dank voor de ruimte,
en sterren, die stralen.

Dank voor het goede,
het onvermoede.

Dank voor de traan
en de lach.

Voor water,
't geklater
in beek en in sloot.

Voor akkers,
voor bakkers
van 't dagelijks brood.

Dank voor de vrienden;
voor de beminden

Dank voor de nacht
én de dag.

't Leven is wachten,
op iets wat nooit komt.
Wat altijd 'n wens blijft,
hoe je t' ook besomt.
Daarom, stop 't jachten
en maak je niet druk.
Toon je maar tevree met
... 't kleine geluk!

Ocharm, de jeugd van deze tijd,
heeft bijna alles, dat's 'n feit.
Maar mist
de ware vreugden.

Wij hadden slechts 'n ouwe fiets.
maar let 'ns op, dat bijna niets
Waarop we
ons verheugden.

Zo ben je nog 'n jonge kerel
en vóór je 't weest 'n ouwe knar!
Daar moet je niet teveel bij
stil staan,
want anders raak je in de war.

Zo ben je piep en loopt in
luiers.
in jeans of in 'n mini-rok.
vliegt met 'n rotvaart door de
jaren
en zonder erg dan ben je stok!

De een dankt zijn aanzien
aan durf en aan moed
De ander meer aan zijn
talenten.

De dokter, omdat ie vaak
wonderen doet
bij 't oplappen van zijn
patienten.

De ene oogst roem, dan wel
publiciteit
door 't kwelen van simpele
coupletten.

Maar Albert Heijn haalt de
onsterfelijkheid,
door goed op de kleintjes 'te letten!

Daarginder
zingt

Al zie je 'm niet
Het winterkoninkje z'n lied:
En in de struiken, leeg en kaal
Hoor je z'n klinkende verhaal
't Kan vriezen, dooien,
wat 't wil,
Die kleine bard krijg je.
niet stil!
En spoort de wind
de wolken aan,
Om plaats te maken
voor de maan
Dan is daar nog,
heél laat, heél lang
't Winterkoninkjes gezang!

Vrienden, die staan dag en nacht
voor je klaar.

In slechte en betere tijden.

Vrienden, die steunen en sterken
elkaar.

Ze trekken te samen ten strijde.

Vrienden, die laten je nooit in
de steek

Ze zullen je niet laten zakken.

Ze zijn er op Zondag, maar
ook door de week

en nemen elkaar nooit te pakken!

Vriendschap, dat is er niet voor
één ogenblik,

Het verdwijnt, nooit of te
nimmer.

Vrienden, dat ben je door dun en
door dik.

Vrienden, dat ben je voor immer!

Stap altijd met
je goeie been uit bed.
Dan is de dag
al goed begonnen.
En als je dan
niet op je rimpels let,
Heb jij de ochtend
overwonnen!

't Leven heeft z'n zon-
en schaduwzijden.

Zowel voor Zondagskind
als zielepoot.

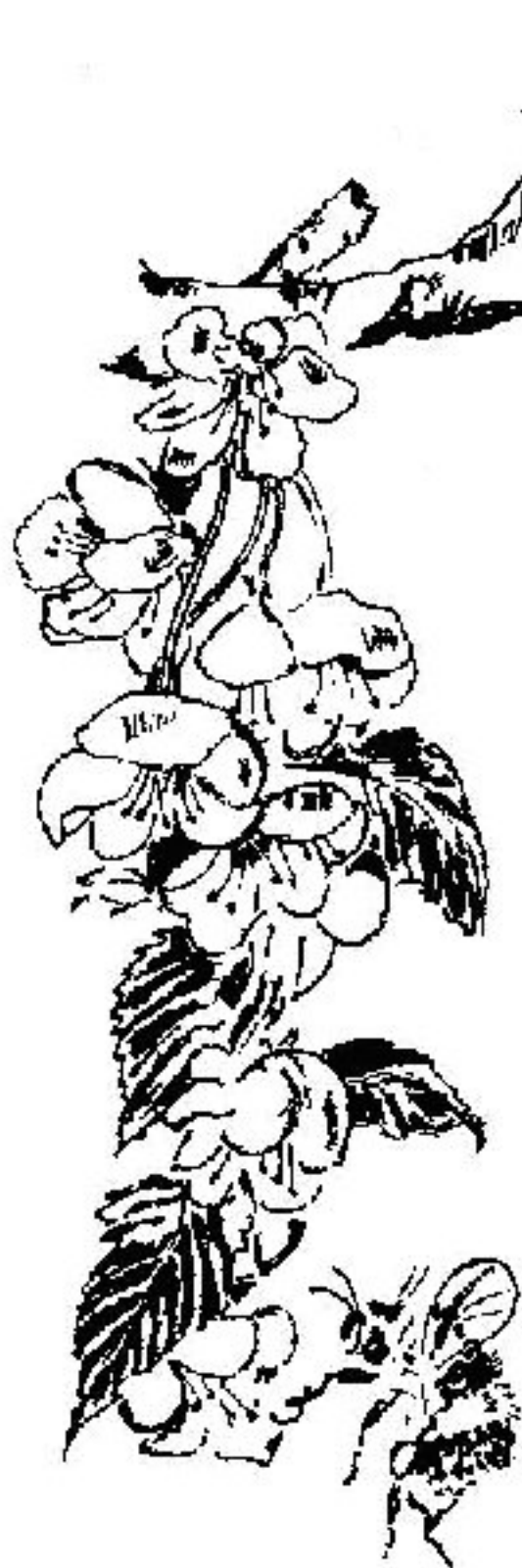
Twee dingen echter zijn
niet te vermijden.

En dat zijn : de belasting
en de dood !

"t Leven is één grote „als“
Je hebt 't niet zó in de gaten
en je haalt je op de hals
wat je beter maar kon laten;
„als“ je het geweten had,
„als“ je het maar kon bevroeden,
„als“ je het maar had ingeschat,
had je 't hoop kunnen
verhoeden !

„als“ het jou maar was verteld,
of geleerd in wijze lessen,
had je nou al 't statiegeld -
plus nog al de lege flessen!

Morgen wordt 't
beter;
Kan 'k het leven
aan.

's Avonds is het
knudde,
Morgen zal 't weer
gaan!

Vergeeten zijn m'n
tranen.

'k Ruil ze voor in
lach;

Als de zon gaat
schijnen

...Knuffel ik de dag!

Komt liefde maar van
ene kant,
Moet d'ander het bezuren.
't Houdt 'n blauwe Maandag
stand.
en 't zal maar even duren.

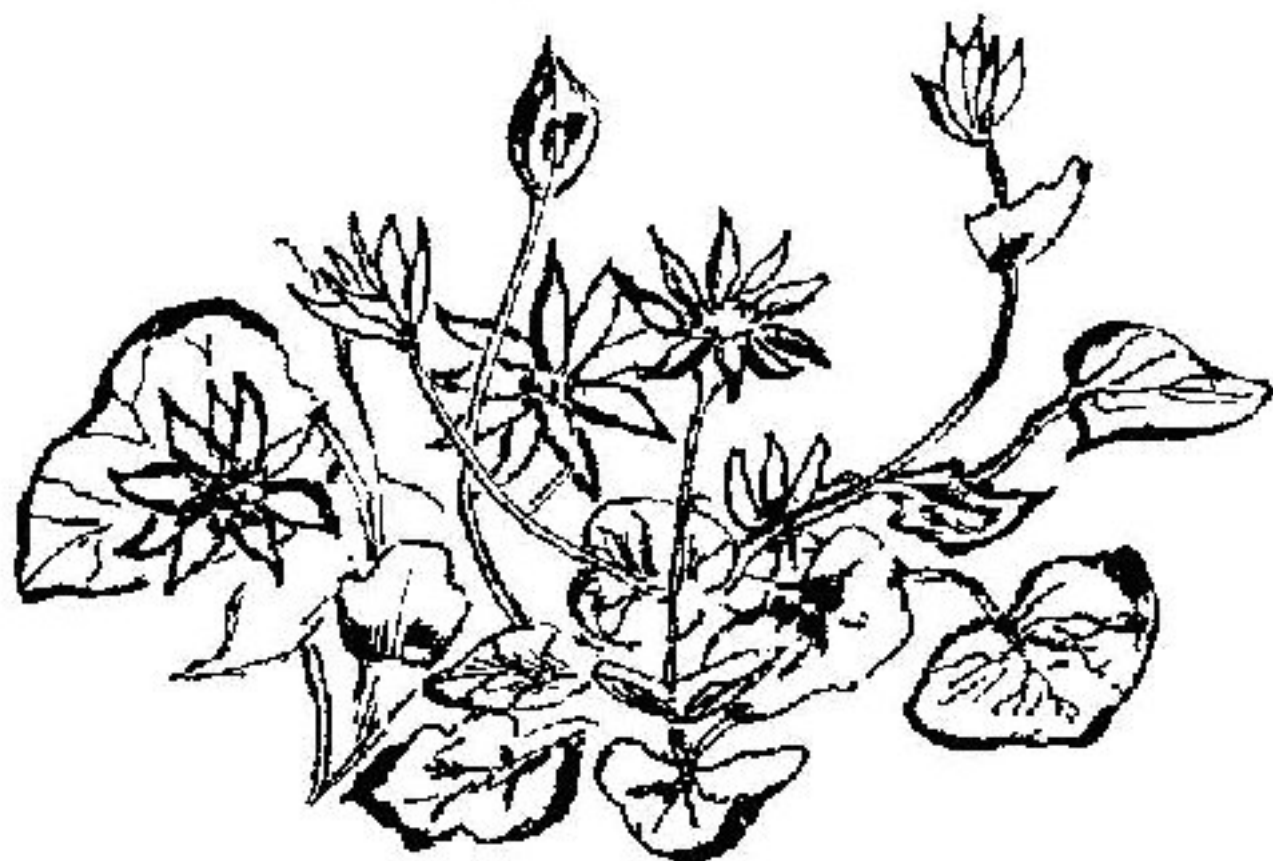
Komt het van weerszij
tegelijk,
Kan heel veel het bedreigen,
Maar 't staat dan als 'n
sterke eik.
Is niet kapot te krijgen!

De vreugde van 't leven,
die zit niet zozeer
In 't hebben, in 't krijgen,
in 't winnen.

Je vindt 't veel vaker,
veel eerder,
veel meer

In 't vredig gevoel
bij jou
binnen!

Vandaag
vond ik
'n veugelke

Ik weet nie
wâ vor soort,
't Hâ iet
an z'n vleugelke.

't Kon nie goed mir
voort.

Ik zette er wâ bij;
't Ging drinke
en wâ pikke...

En niemand was zô blij
als 't veugelke...
en ikke!

De drank én de wijsheid,
die gaan nooit
te saam.

Ja, Noach kan li dat
vertellen,

Wie brast en wie boemelt,
die wordt
onbekwaam,

Zodat hem de kwalen
gaan kwellen!

Mijn Vaders

Zonnebloemen

zijn allemachtig

hoog.

Je moet er hem om

roemen;

Ze zijn in lust voor

't oog.

En bij die reuze-

kanjers

Daar leer je need'righeid,

In Vader zijn kuintje.

Daar heerst

tevredenheid!

Vroeger was bejaard
niet afgeschreven,
en je telde volop mee!
Nu is zestig plus
't einde van je leven.
Met „pensioen” ben je
passé!

Uitgeblust ben je
en overbodig -
en men is je graag gauw
kwijt.
Goede raad heeft niemand
nou nog nodig.
Je bent oud dus ....
uit de tijd.

In 'n wereld
vol van
tranen.
Ben je zelden
zorgeloos.
Zij die zich
gelukkig wanen;
merken gauw
geluk is broos.
- Dus als je
gezond mag blijven,
als je blakend
blijven mag.
Ga niet kommeren
of kijven,
maar geniet
van elke dag

Al heeft de winter
huisgehouden,
De zon wint elke dag
aan kracht.
En uit de lucht verdwijnt
het grauwe,
't Lentelicht verjaagt
de nacht.
't Is eerder zomer dan
je dacht.

De avond valt;
't geluid verstomt.
Al wat je hoort,
dat is de stilte.
De dag, die zich
in nacht vermomt,
de warme zon,
vlucht voor de kilte.
De avond valt,
het land ligt stil.
De tijd is daar
om te gaan slapen.
En hij, wiens slaap
niet lukken wil,
die neemt 'n borrel,
of telt schapen!

Er zit, hoog in de berkeboom,
in leeuwerck
te zwijgen.

Hij droomt zijn warme zomerdroom,
de sneeuw
ligt op de twijgen.

Die vogel, op die berketak
hij denkt
aan dwaze dingen.

Maar lijdt daar stil zijn ongemak
en heeft
geen zin in zingen!

Maar, als het straks weer lente
wordt ...

voelt hij
zich als herboren,
dan is de dag voor hem te kort,
om zich
te laten horen.

Vijf harige rupsjes zaten,
vraaten grote gaten,
in 't geurig groene blad -
Ik peinsde : „Zou ik spuiten?
Maar... ik bleef er liever buiten
Tegen min „aard" was dat!
Ze gaven wel wat hinder,
de opbrengst werd wat minder
maar.....
volgend jaar...
da's zonneklaar
wordt elke rups
in mooie, bonte vlinder !

„Ongs bin zuunig,
zeggen Zeeuwen.

Alle mensen weten
dat.

Zelfs de muizen
en de meeuwen
zijn er mager als
'n lat.

Maar...

bij 't vrijen, merk je spoedig
zijn de Zeeuwen lang niet
mís!

Kussen doen ze overvloedig -
Omdat kussen -
gratis is!

Wie zag wel eens spinnen spinnen?
Lette op hun ragfijn spel?
Zag 'n bijenkorf van binnen?
Of lette ooit op 'n libel?

Wie keek wel eens naar de mieren?
't Voorbeeld van geduld en vlyt,
gaf z'n aandacht aan de pieren,
zomaar voor de aardigheid?

Wie zag wel 'ns muggen dansen,
op 'n zwoele zomerdag?
Lette op hoe rupsen schransen?
bij hun toomloos vreetgedrag?

Heel die kriebelende handel,
hier en daar muskend heel vaak,
heeft toch door zijn levenswandel
allemaal een eigen taak!

Op scheve schaatsen
schuiven wij,

Op de ijsbaan van 't leven.

Af en toe wel 'ns dir neven

Meestal netjes in de rij-

Die glijbaan is als ijs zo glad.

'k Vraag me af, hoe vaak we
vallen.

Soms alleen, soms met z'n allen,
Blauwe bulten op je gat!

Maar toch kom je overend.

Wrijft 'n keer je zere plekken,

Die je telkens zult ontdekken.

Och, je raakt eraan gewend!

Hebzucht, begeerte en
honger naar macht,
hebben al heel wat
ellende gebracht.

Maar godsdienst voor
Allah of Boeddha of God,
maakten ook legio
levens kapot.

Het vuur was uit,
de nacht was donker.
En niet het kleinste geluid
weerklonk er.
Ik had de dag voorbij
zien gaan.
En wachtte op het licht
der maan.
Geen enkel manelichtje blonk er
toen zei iemand in 't
aarde donker:
„Al blijf je hier ook uren staan,
Er komt géén licht;
't Is nieuwe maan!”

Wat is het
toch
afschuwelijk en
ellendig:
Zon naakt strand
in ons
Hollandse klimaat.

Het weertje is hier véél te
onbestendig,
voor 'n Adam in z'n paradijs ornaat!

En als U toch z'n oord ins
gaat bezoeken,
voor zaken of misschien wel
voor de pret;

Vergeet dan niet: Uw jaeger-
onderbroeken,

Uw geitenharen sokken .. en...

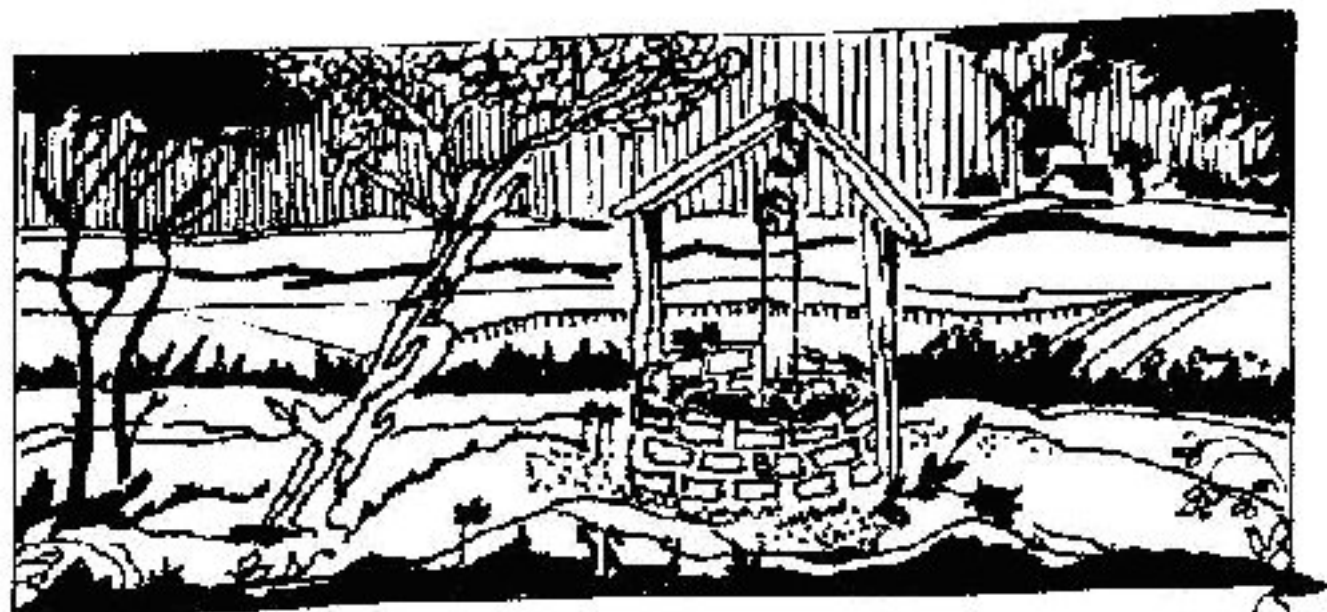
Uw pet!

Al zijn er van die
dagen,
Dat ik constant moet
balen.
Toch maak ik me
geen zorgen,
Het komt wel weer
terecht!
Na alle regenbuien
Zie je weer
Zonnestralen
Er komt beslist
in morgen,
Dan gaat het
minder slecht!

Ik minde, toen ik vijftien was
Het mooiste meisje van de klas.
Ze zat niet ver van mij vandaan
Had geen benul van mijn bestaan.
Maar och, dat deedde mij toen niet
Ze was en bleef mijn favoriet.
Totdat ik van de school af ging.
Daarna bleef de herinnering
Aan 't mooiste meisje van de klas
'k Droeg in gedachten dan haar tas.
en bracht haar in mijn droom naar huis.
Gaf haar 'n kus zelfs per abuis
Maar och, ze zag me nog niet staan
Toen ben ik aan 't werk gegaan.
Het dromen was voorgoed voorbij.
Maar zij bleef altijd toch voor mij
Hoewel ze onbereikbaar was
't Mooiste meisje van de klas

Goed of fout,
kun je pas weten,
Als je 't ondervonden hebt.
Je kunt passen;
je kunt meten.
en nog word je vaak genept!
Goed of fout,
moet je maar gokken
en heel vaak zit je verkeerd.
Maar.. al zit je
met de brokken..
Toch heb je nog wat geleerd!

'n Ieder heeft recht op 'n beetje
geluk.

Zo'n enkele keer in 't leven
't Bestaan is al hard en je
hebt 't vaak druk

Wat geluk, dat is niet overdreven.

Toch zijn er wel stumperds, die
zit het nooit mee
Omdat hen ellende blijft plagen.
Die zijn met 'n schijk van geluk
al teveer.

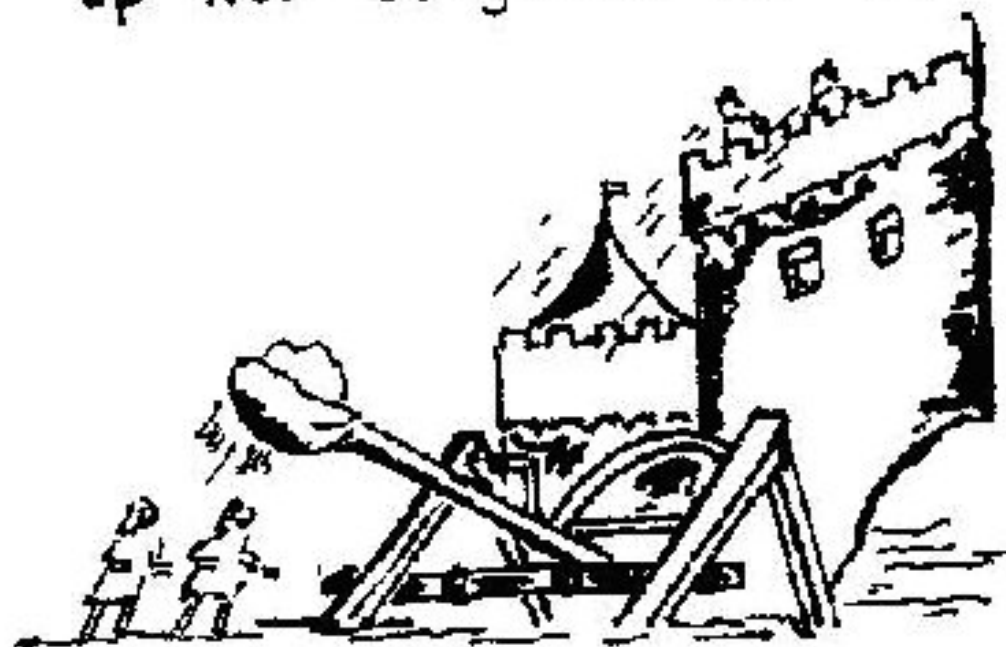
Je zult ze haast nooit horen
klagen.

Enkel intellectuelen,
Wat zou dat gauw
gaan vervelen!
En in club van kunstenaars,
Laat God ons
daarvoor bewaren.
Weet je wat ik
't liefst zou wensen?
Allemaal gewone mensen!

Weinig zeggen
uren praten...
da's het vak van politiek.
Weinig wol,
luidruchtig blaten;
keihard blazen, geën muziek!

Woorden worden
daar gewogen,
met accenten vecht men voort.
't Is 'n oorlog
van betogen
op het slagveld van het woord!

Ik vrees dat eeuwig,
eeuwig duurt...
en eeuwig is zó lang!
't kan niet worden
bijgestuurd...
en daarom ben ik bang,
dat al wat onbereikbaar
is...

en nooit geen einde neemt,
iets blijft zoals
Sint - Juttemis...
Zo ver
Zo vaag
Zo vreemd ...

O land van kikkers
en van koeien,
Wat ooit het water
overwon,
waar gele boterbloemen
bloeien.
O, land van hei en
horizon!

Dit beeld is echter
aan 't verdwijnen,
Zeer schrelijk, met
de noorderzon.

De boterbloem is
aan 't verkwijnen
Wat welig tieret
is het beton!

De postbode knijpt hem
voor honden.

De peuter, die vreest
Sinterklaas.

De bazen zijn bang voor
de bonden.

De knecht is benauwd voor
de baas.

De vrouwen zijn huiverig voor
muizen.

t Begijntje is doodsbang
voor bloot.

De massa die vreest
ziekenhuizen

en iedereen is
bang voor
de dood!

Je leeft zó vluchtig,
't gaat zó gauw,

't Is voor je 't weet
bekeken.

Zó kus je nog
de morgendauw,

Zó is de dag
verstreken ----

Samen wandelen,
samen schuilen.

Samen lachen,
samen huilen.

Samen werken,
samen spelen.

Samen garen,
samen delen.

Samen anti,
samen pro.

Samen zus,
samen zo.

Samen goed en samen fout,
Samen jong en samen oud!

Om 't elk
naar maat te maken

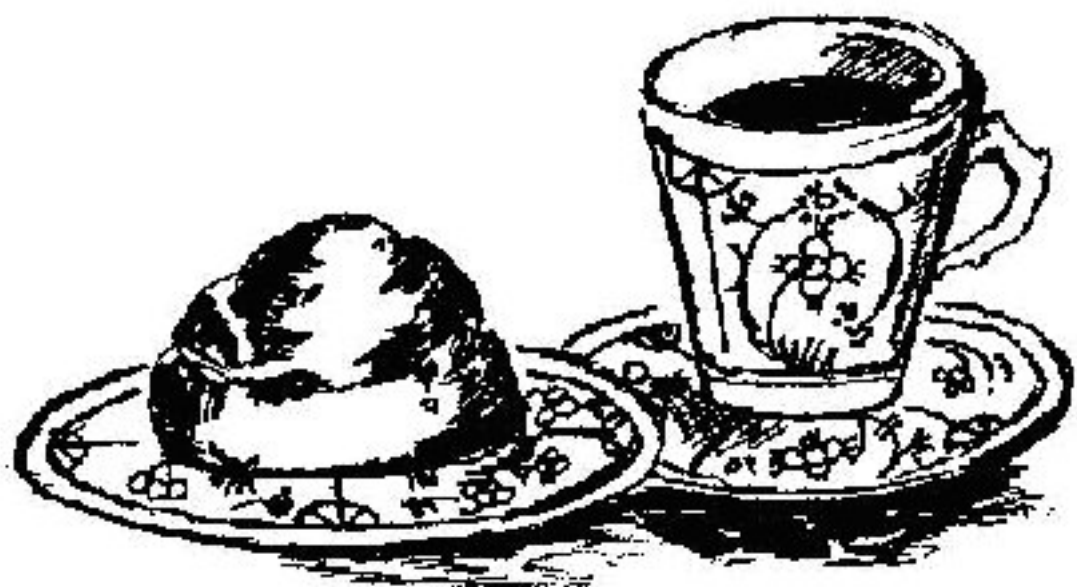
Naar de zin
van alleman:

Zijn onmogelijke zaken.

Dus

begin ik er niet an!

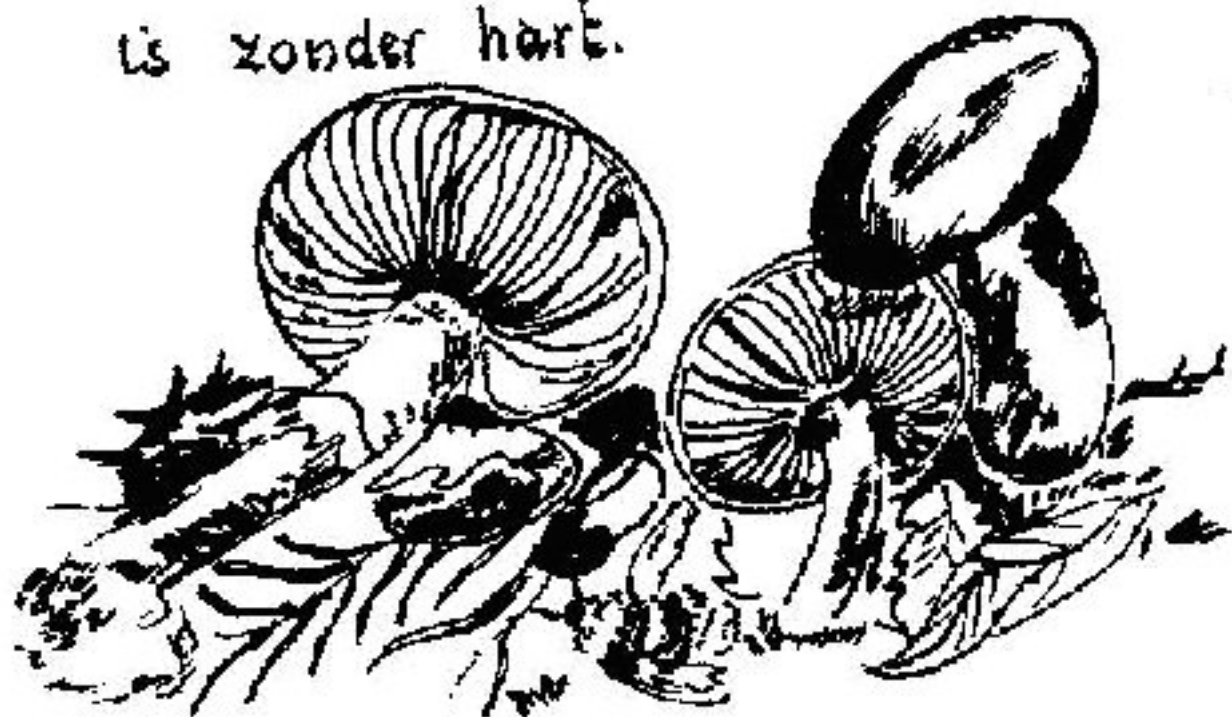

Met mijn tong tot op mijn knieën ;
Met 't zweet op mijn gezicht,
Vecht ik tegen calorieën
Worstel ik met mijn gewicht !

Heel de Zondag ga ik crossen,
En ik banjier door de bossen ;
Tot ik hard naar huis toe hol,
Voor 'n dikke „Bossche Bol“

Toendertijd én tegenwoordig:
in Verschil van dag én nacht,
Iedereen werkt „witteboordig“
en diploma's, dat is macht!

't Bestaan op zich,
dat werd completer,
maar ook haastig
én verward.
Heel veel dingen
lijken beter,
maar 't geheel
is zonder hart.

Ik zat als jongetje van vijf
wel eens aan Moeders koekjes
Verstopte dan 't vege lijf
in mij bekende hoekjes.
Al had min Moeder me
al gauw,

Ja voor ik dacht gevonden
Had ik geluk, want
het berouw, kwam...
altijd na de zonde.

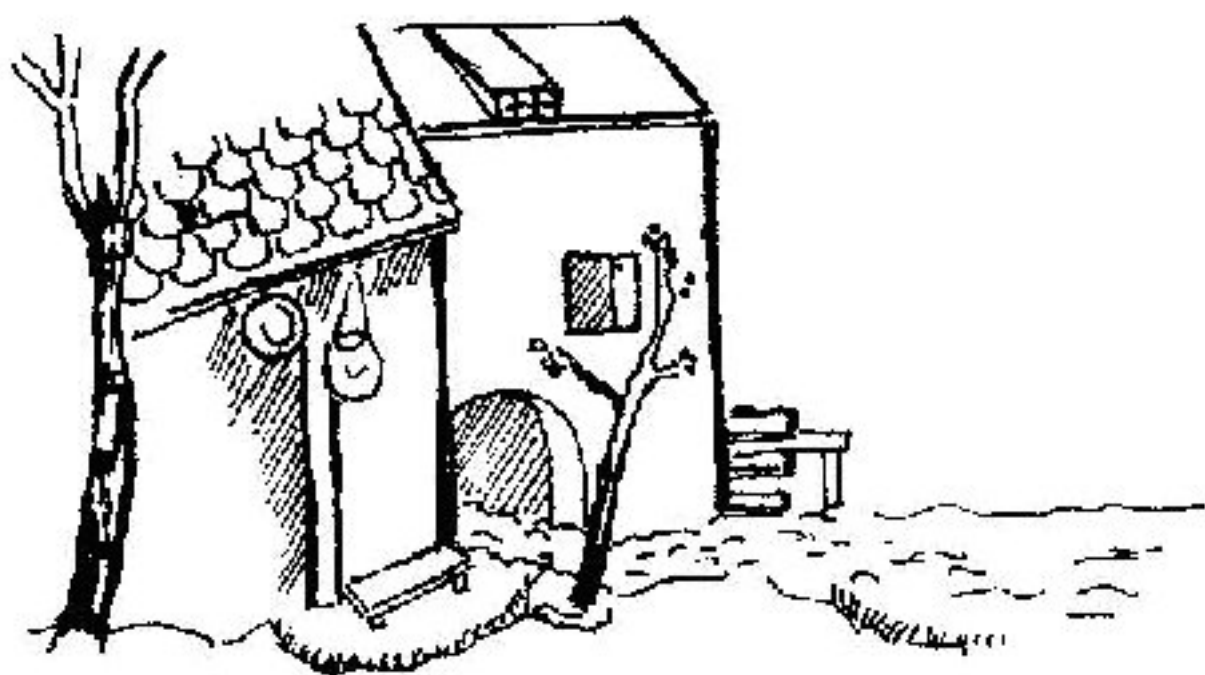

Te goeder vrouw
is leuk en aardig
Behalve als je
boeven treft!
Dan is te goeder
vrouw lichtvaardig
Als je dat maar
op tijd beseft.

In overvloed vinden we:
mensen, die schrijven,
mensen, die liegen
en mensen, die kijken.
Mensen, die katten
en mensen, die krenken,
mensen, die allerlei
onzin bedenken.
Mensen, die 't weten
en mensen, die haten,
mensen, die zwijgen
en mensen, die praten.
Mensen, die vinden
en mensen, die dolen.
Pronkers en blikkers
en hallevé zolen.
Mensen met flair
zijn er en met fatsoen.
Doch schaars zijn de mensen,
de mensen, die doen !

'n Huis dat lijkt zo vriendelijk
Met 'n deur, die openstaat.
Toont zich zo barmhertig,
Als 't je zo maar binnen
laat.

Dat elk huis 'n herberg was,
Is niet meer van deez' tijd
't Heeft alleen nog dubbelglas,
't Gastvrijë is het kwijt.

Het lijkt heel ver,
van wieg tot graf.
Eindeloos karwei.
Maar, goed bekeken,
achteraf
Is het toch vlug voorbij.

Van kind tot kerel
lijkt n eind,
Haast meer dan
hemelsbreed.
Maar 't is veel korter
dan het schijnt,
Je bent er voor je 't weet.

Ieder persoon heeft zijn
„mitsen“ en „maren“

Het is gelukkig
maar zelden perfect!

Stel, dat we allemaal
engelen waren,

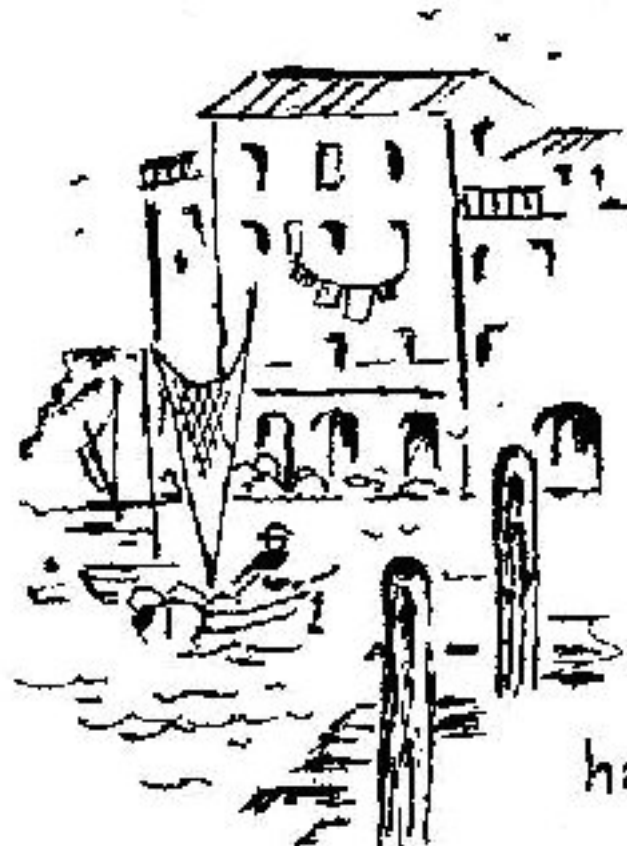
Braaf en voorbeeldig
en uiterst correct.

Wat zou zo'n wereldje
gauw gaan vervelen,

't Leven werd lüzig,
langdradig en lauw.

Ik zou wel weten
hoe het te verdelen

't Werd niet te zout,
Maar toch ook niet
te flauw!

Zo graag wou ik
de wereld zien.

't Liefst naar
verre streken.

't Alhambra en
de Lohengrin,
had ik zo graag
bekeken.

Ik wou naar Londen
en Parijs

Naar Kaapstad en d'Azoren...
en 'k zou persé

tot elke prijs
ins in de Eiffeltoren.

Naar 't Braziliaans

Carnavalsfeest

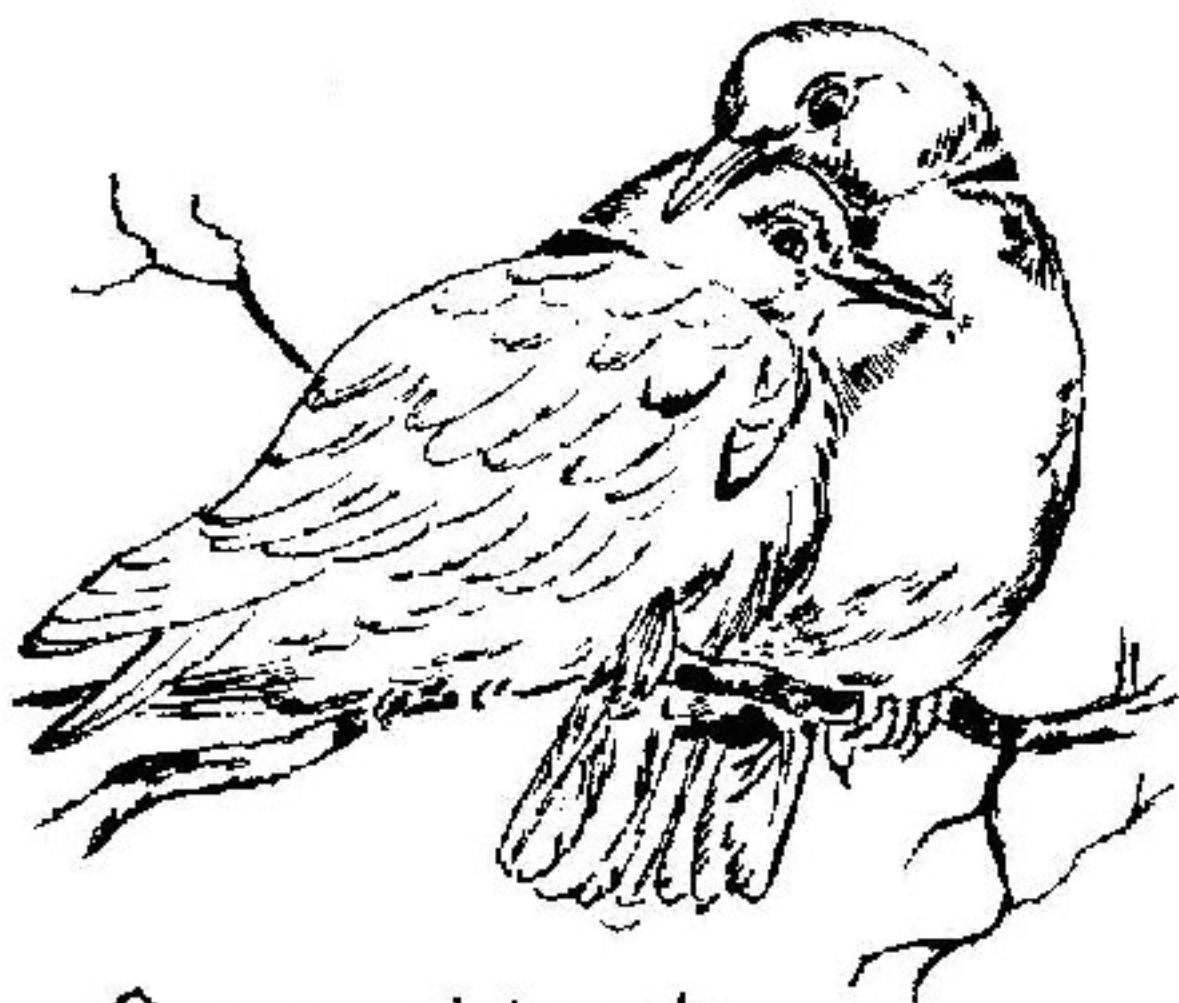
ging ik ten lange leste

Nu ben ik t'rug van weggeweest
en... 'k vind thuis toch maar
't beste !

Ik zou wel ins willen weten
waarom zijn de wegen zo vol?
Misschien omdat niemand wil lopen
en iedereen auto's blijft kopen,
misschien uit gewoonte?
of gewoon voor de lol,
Daarom zijn de wegen zo vol!

Ik zou wel ins willen weten
waarom zijn de files zo lang?
Misschien omdat niemand wil trampen
zich liever in rijen laat klemmen,
misschien zijn de mensen
wel gek op gedrang?
Daarom zijn de files zo lang!

Ongeveer het ergste
wat bestaat,
dat is volgens velen
toch wel trouwen.
Slechts alleen zijn is
nog erger kwaad.
Dat is helemaal niet
uit te houwen!

De school was in wereld
van rust en van orde;
in Plek, waar 't pril intellect
werd gedrild.

Waar droom, fantasie
en verbeelding verdorde,
in Eeuwigheid aan dode stof
werd verspild.

Je werd onderwezen
in schrijven en talen;

Je werd er te binnenste
buiten gekeerd,

in Som werd ontleed
tot in tien decimalen

Maar, hoe je moest
leven

Werd daar niet
geleerd!

De hemel begint op aarde.
Al lijkt 't soms in hel.
Maar als je het aanvaardde,
Dan komt de hemel wel.

De hemel begint beneden.
Al lijkt 't soms van niet
En ben je hier tevreden
Heb jy 'm in 't verschiet!

De hemel begint hier onder,
Al wordt dat vaak betwist;
Geloof je in 't wonder,
Dan kom je er, beslist!

Geluk is 'n bloemetje,
heel vroeg in maart.

'n Winterse avond,
bij de open haard.

Geluk is bij 't fietsen,
de wind in de rug.

Of kringetjes spugen
Omlaag, van de brug.

't Is houden van iemand,
die veel om je geeft.

En blij zyn, dat je ademt,
ja blij dat je leeft.

Geluk is keuree zyn;
't zij rijk, 't zij arm.

Geluk is gewoon:
niet te koud,
niet te warm!

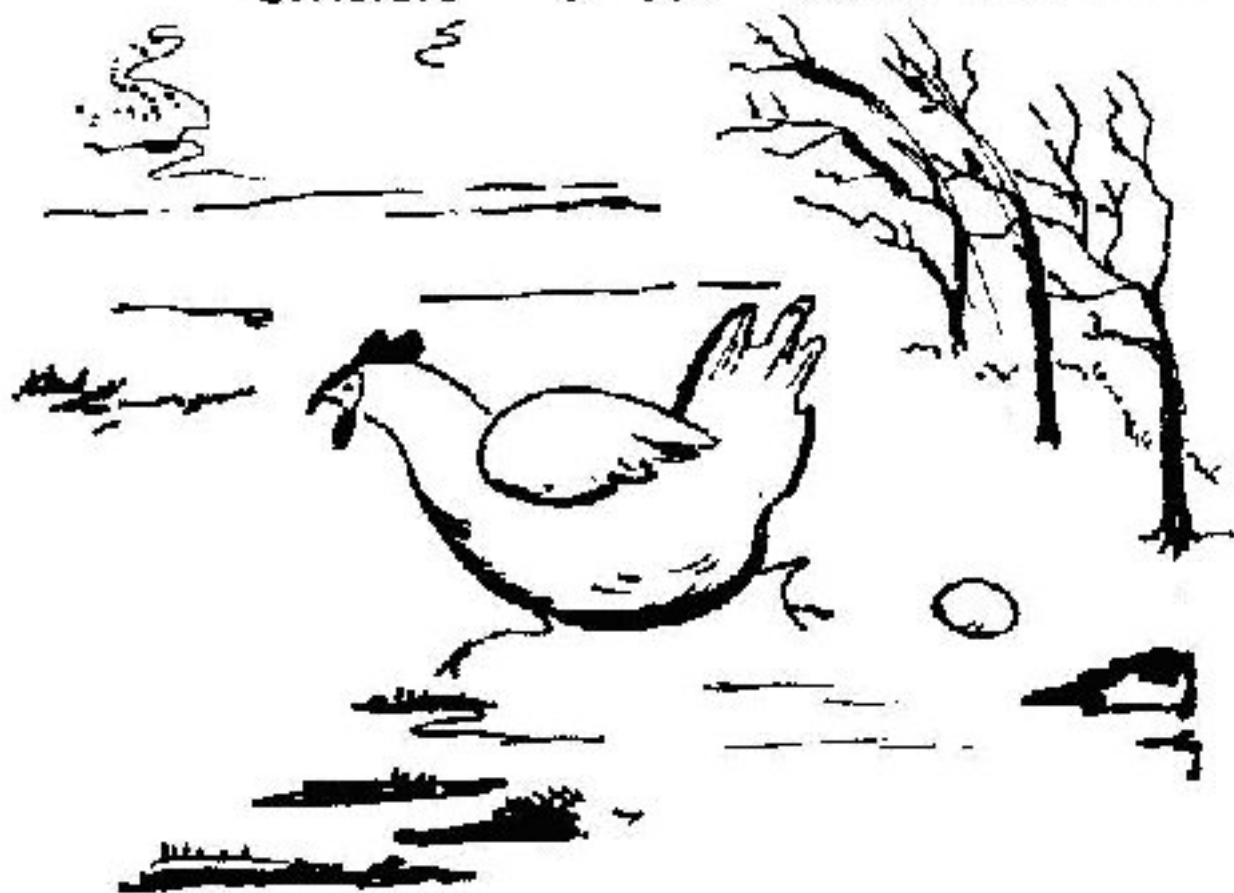

Het werd me zo
terloops verteld:

Er was 'n kip in
Barneveld.

--'n danig dolgedraaide--
die tien maal daags
'n eitje lei.

Maar... elke keer 't zelfde ei,
omdat 't zo' hard waaide!

De rentenier vergeet z'n rente.
De vagebond z'n vaag verdriet.
Want, bij 't naadren van de lente,
Dan tellen zulke dingen niet!

De bakker, die vergeet z'n
krenten -
Verkoopt daarom géén krenten -
mik.

Maar bij 't naadren van de
lente,
Dan maakt geen mens zich
daarom dik.

De filosoof z'n argumenten,
Waaraan hij zoveel waarde
hecht,

Zijn bij het naadren van de lente
Zogoed als waard'loos, zo gezegd -

De meest onwereldse conventen,
Bewoond door nonnekes, vroom en kuis,
Zelfs daar vergeet men in de lente
Voor eventjes het loodzwaar kruis!

Ik zing, zolang jij bij me bent
M'n allerhoogste lied.
En zo hou ik me overend.
Want jij stilt mijn verdriet!

Zit ik soms op 't verkeerde spoor,
Als jij gelooft in mij
Dan kom ik 't allerergste door
En klaar ik elk karwei.

Ik stel mezelf vaak de vraag,
Hoe alles worden zou..
Als jij, zomaar, vanaf vandaag
Me niet meer hebben wou?

Als ik dan zeg „Min Zoetelief”
„Ik kijk je nooit meer aan!”
Hoop ik, dat jij me asjeblief
Toch niet zult laten gaan!

Alle dagen Valentijn
en altijd goede vrienden.
En allemaal beminden;
elkander goed gezinden.
Wat zou het leven

zalig zijn,
met iedereen goede maatjes
Geen leger, geen soldaatjes
Maar wel veel zonneschijn!

- Heel de wereld koek en
ei,

Een grote vriendenmaatschappy
Blanken, zwarten, eigen aan
elkaar.

Elk met al op goede voet
Sympathie in overvloed.

Heel de bubs één grote
vriendenschaar

Gabbers, die elkaar 't beste gunnen.
Zo' n samenleving moet toch kunnen!

Laat Londen met zijn Tower pronken—
en Rome met zijn Vaticaan

Van mij mag de Vesuvius vonken
en ik gun Luns zijn reukorgaan.

Laat Pisa met zijn toren pralen
en Keulen met zijn ouwe Dom.

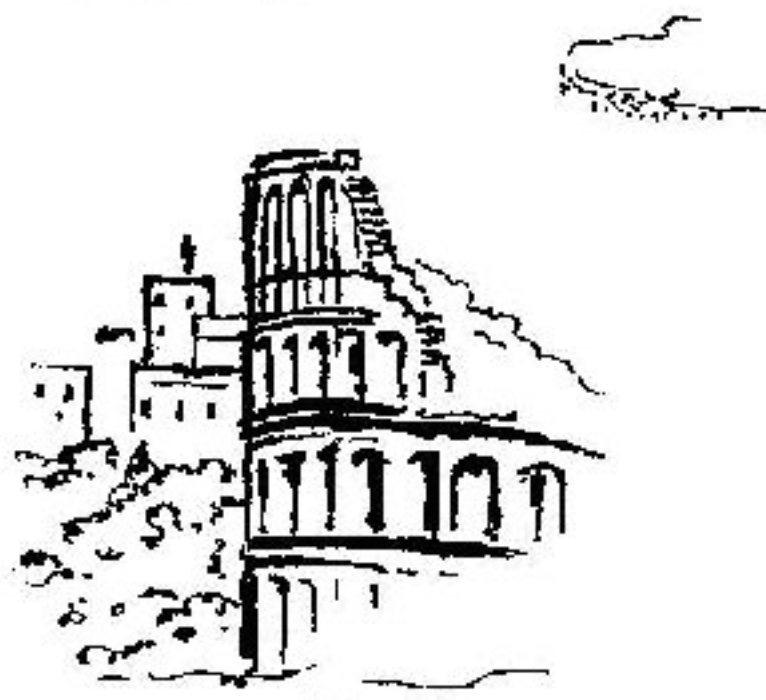
'k Gun Zanzibar zijn zonnestralen
en elke honingbij haar blom.

Laat Brussel met zijn manneke
prijken.

en Frankrijk met zijn Citroëns

Wij gaan toch met de palmen
strijken:

Wij hebben de contente Mens!

Hoe kan ik ooit zeggen, dat
wat ik bedoel?

'k Zou uit willen leggen,
precies wat ik voel.

„Ik hou zo van jou, dat
zijn enkel wat woorden

Die jy en ik wellicht
al duizend keer hoorden.

Voor zo' n gevoel is
de taal iets te schriel,
Heeft wel genoeg body
maar te weinig ziel!

Het lichterlaaie is gedaan.

Daar zal 'k aan moeten

wennen.

En uitgevlamd is de

vulkaan;

Dat wil ik niet ontkennen.

Het zal zo gauw niet

doven gaan.

en nog n tijdje roken.

Maar niet - zo neem 'k

tenminste aan

zo gauw nog overkoken!

De winter wit, de wolken wit
De nevel, waar geen kleur in zit
- is mogelijk nog witter.
Er is geen witter wit dan dit
De oostenwind waait bitter.

Alleen de sneeuw, die werd tot ijs
is niet zo wit. maar ietwat grijs
is hard, onvriendelijk, als ijzer
Ik ga de deur uit voor geen prijs
Nee, voor geen enk'le,
'k ben wel wijzer.

In Dag of drie
zweken -
heeft veel meer
succes -
Dan maanden
diëten
uit doos of
uit fles!

Het slechte nieuws
gaat ons voorbij.

't Is 's anderdaags
vergeten.

Vandaag met koppen
in de krant.

en 's morgens weer versleten.

Het slechtste nieuws,
is na 'n dag,

als nieuws voorgoed verlopen
't wordt uitgekauwd, 't is waardeloos,
daar kun' je niks voor kopen.

Als 't doek valt
vroeg of laat,
Over 'n zonnig leven;

Hoop ik
dat me 't kattekwaad,
Niet wordt aangewreven.

